

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun, Victor Burduh,
Maria Ghervas,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2019, declarat de procurorul delegat în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, în cauza penală în privința inculpatei

***Bogdanovic Irina XXXXX**, născută
la XXXXX, originară și locuitoare a or. XXXXX, str.
XXXXX, XXXXX,, cetățeană a R. Moldova, fără
antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 11.10.2016 - 14.05.2018,
instanța de apel: 04.07.2018 - 29.05.2019,
instanța de recurs: 02.09.2019 - 10.12.2019.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei mun. Chișinău din 14 mai 2018, Bogdanovic Irina, învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, a fost achitată pe motiv că **nu s-a constatat existența faptei infracțiunii**.

2. Instanța de fond a constatat că prin rechizitoriul s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatei Bogdanovic I. sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal - recrutarea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin abuz de poziție de vulnerabilitate, acțiuni săvârșite de mai multe persoane”.

Bogdanovic I. a fost învinuită că, pe parcursul lunii septembrie 2013, data și ora exactă nu a fost stabilită, prin înțelegere prealabilă cu alte persoane necunoscute, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale a persoanei, abuzând de poziția de vulnerabilitate a lui XXXXX XXXXX, manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale și întreținerea unui copil minor, a recrutat-o pe ultima, în vederea practicării prostituției în or. Bologna, Italia cu consimțământul aiesteia, asigurându-i actele necesare pentru trecerea frontierei precum și suportarea cheltuielilor pentru procurarea biletului avia la cursa aeriană Chișinău-Bologna. În scopul realizării intenției sale criminale, întru asigurarea trecerii frontierei de stal a lui XXXXX XXXXX, la 25.09.2013 prin intermediul unei rute necunoscute din Italia a transmis în R. Moldova, blancheta permisului de ședere a Ungariei cu seria H00340823, pe numele ultimei, care conform raportului de expertiză nr. 120 din 01.10.2013 este fals.

Ulterior, la 23.09.2013, acționând împreună și de comun acord cu o persoană necunoscută, prin intermediul BC „Eximbank - Gruppo Veneto Banca” S.A. a primit de la un cetățean de origine italiană, 250 euro, cu care a procurat biletul la avion cu cursa Chișinău-Bologna.

La 26.09.2013. la punctul de control în Aeroportul Internațional Chișinău, cet. XXXXX XXXXX i-a fost refuzată trecerea frontierei de stat deoarece permisul de ședere avea semne vădite de falsificare, iar aceasta recunoscând că merge în or. Bologna, Italia unde urma să presteze servicii sexuale.

Instanța a reținut că întru confirmarea vinei inculpatei Bogdanovic I. procurorul în cadrul cercetării judecătorești a prezentat pentru examinare probele, dobândite cu ajutorul următoarei mijloace: - declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX; - declarațiile martorului XXXXX XXXXX; procesul-verbal de control de frontieră din 26.09.2013 prin care a fost ridicat pașaportul cu seria și numărul XXXXX pe numele XXXXX XXXXX, unde era aplicată viza seria H00340823; raportul de expertiză nr. 120 din 01.10.2013 prin care s-a constatat că permisul de ședere temporară al Ungariei cu seria și numărul H00340823, este fals; procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.09.2013 prin care a examinat situl „Однокласники” utilizatorului „Pinna” care aparține lui XXXXX XXXXX unde duce convorbiri cu Bogdanovic I.; procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.09.2013 prin care a fost examinat telefonul mobil de marca „vodafone” care aparține lui XXXXX XXXXX și de pe care a dus discuții cu Bogdanovic I.; procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.08.2014 prin care a fost examinat biletul electronic pe numele XXXXX XXXXX; procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.08.2014 prin care a fost examinată cartea de îmbarcare pe numele XXXXX XXXXX; procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.08.2014 prin care a fost examinat pașaportul pe numele XXXXX XXXXX; procesul-verbal de examinare a obiectului din 26.09.2014 prin care a fost examinate descifrările convorbirilor telefonice ridicate de la companiile de telecomunicații; ancheta socială din 28.09.2013 în care este stabilit că XXXXX XXXXX face parte dintr-o familie social vulnerabilă; procesul-verbal din 14.06.2016 conform căruia au fost fixate declarațiile făcute de partea

vătămată XXXXX XXXXX la judecătorul de instrucție, conform art. 109 alin. (3) Cod procedură penală.

Inculpata Bogdanovic I. n-a recunoscut vinovăția și a declarat instanței că, o cunoaște pe partea vătămată prin intermediul unei vecine ale ei. Deseori au comunicat prin rețelele de socializare și „Skype”. XXXXX XXXXX s-a adresat la ea cu rugămintea să o întâmpine la aeroportul din or. Bologna, Italia. În ziua când trebuia să ajungă la Bologna, ea o suna pe telefon, însă XXXXX XXXXX nu a ieșit din avion.

Fiind audiată, de către judecătorul de instrucție, partea vătămată XXXXX XXXXX a declarat că, cu inculpata a făcut cunoștință prin internet, pe rețeaua de socializare „Однокласники” și „Skype”, în anul 2013, luna nu ține minte. Au comunicat câteva luni. I-a Comunicat că își caută serviciul, având copil mic. I-a povestit că, în anul 2007 a fost vândută în Turcia, la ce Bogdanovic I. i-a propus să o ajute să plece în Italia, să presteze servicii sexuale în or. Bolonia, Italia. Aceasta a avut loc în perioada lunilor mai-august. Bogdanovic I. i-a povestit că, prestează servicii sexuale în Italia și i-a propus să meargă la ea ca să lucreze împreună, la ce ea a spus că se va gândi. Datorită faptului că, copilul său era bolnav, a decis să plece. Bogdanovic I. i-a trimis banii în sumă de 250 euro pentru biletul avia. I-a trimis prin e-m@il poza ei și copia pașaportului, și ulterior, Bogdanovic I., timp de 7-10 zile, i-a transmis prin ruta din Italia, viza cu poza ei spunând să o încleie atent și să semneze, că este o viză Schengen originală. După aceasta urma să procure bilet. Bogdanovic I. i-a trimis banii în sumă de 250 euro pentru bilet. Apoi i-a transmis încă o sumă de bani, nu ține minte cât anume, banii fiind transferați prin „Western Union”, ea primindu-le în or. Cahul. A procurat biletul și a mers la aeroport. La control i-au comunicat că, viza este falsă și au întrebat-o de unde a obținut-o. Când a sunat-o pe Bogdanovic I., i-a comunicat că, viza este falsă, la ce i-a spus să ia cererea înapoi. O telefona câteva ori pe telefonul fix și o amenința cu copilul, de câteva ori a vorbit cu mama ei la telefon. Cerea banii înapoi și îi spunea că, din cauza ei nu poate reveni în țară.

Fiind audiată sub prestare de jurământ martorul XXXXX XXXXX în cadrul cercetării judecătorești a declarat că, este mama lui XXXXX XXXXX. A auzit că fiica ei vorbea cu o fata pe numele Irina, care seamănă cu inculpata. Discutau despre serviciu, Irina i-a spus că îi va transmite banii de drum, care ea îi va întoarce când va pleca. Fiica ei a fotografiat pașaportul și a trimis fetei cu care comunica. A telefonat-o fata cu care comunica fiica și i-a zis că va pierde și nepotul. Numele fetei cu care comunica-se fiica ei nu își amintește, acea persoană s-a prezentat ca Irina. I-a spus ca fiica ei să-și retragă plângerea pe numele ei de la poliție. Acea persoană i-a comunicat că are doi copii și a vrut să o ajute pe fiica ei.

Instanța de judecată a concluzionat că **învinuirea** adusă inculpatei **nu și-a găsit confirmare**, că în cadrul cercetării judecătorești, acuzarea nu a prezentat nicio probă pertinentă și verosimilă care **să confirme recrutarea** de către Bogdanovic I. prin abuz de poziție de vulnerabilitate a lui XXXXX XXXXX în scop de exploatare sexuală comercială.

Faptul că blancheta permisului de ședere a Ungariei a fost transmis din Italia lui XXXXX XXXXX, nu este confirmat prin nici un alt mijloc de probă, doar decât prin declarațiile părții vătămate.

Acțiunile incriminate inculpatei Bogdanovic I. rezultă doar din declarațiile părții vătămate.

Acuzatorul de stat ***nu a demonstrat nici comiterea acțiunilor incriminate inculpatei*** „...prin înțelegere prealabilă cu alte persoane necunoscute...” acestea fiind declarative, care nu și-au găsit confirmarea în cadrul cercetării judecătorești.

Elementele de fapt prezentate de partea vătămată XXXXX XXXXX și martorul XXXXX XXXXX, precum și alte probe, prezentate de partea acuzării, nu constituie probe certe și concludente în învinuirea inculpatei Bogdanovic I. care să formeze instanței convingerea ***că inculpata a săvârșit fapta imputată***, în condițiile în care nu se coroborează cu nici o altă probă.

Acuzarea ***nu a probat existența nici unui element constitutiv a infracțiunii*** prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Probele invocate de acuzatorul de stat în sprijinul învinuirii ce o aduce în sarcina inculpatei Bogdanovic I. ***sunt simple indicii*** care nu pot conduce la condamnarea inculpatei.

Ori, ***nu s-a dovedit că inculpata***, împreună cu alte persoane, ***a recrutat-o*** pe XXXXX XXXXX, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin abuz de poziție de vulnerabilitate.

Față de aceste considerente, în baza art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de judecată va achita inculpata, învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe motiv că ***nu s-a constatat existența faptei infracțiunii***.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Botanica, Socol Victor, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Bogdanovic I. să fie condamnată în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita activitate privind organizarea și coordonarea activității turistice și a activității de întreprinzător în domeniul turismului pe un termen de 5 ani.

Apelantul a invocat că, instanța de fond nu a dat o apreciere justă tuturor probelor acuzării, eronat a dat o apreciere critică declarațiilor părții vătămate făcute și fixate la judecătorul de instrucție, conform art. 109 alin. (3) Cod procedură penală, precum și a declarațiilor martorului oferite în cadrul ședinței de judecată, afirmând că doar declarațiile acestora nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare a inculpatei, ignorând în totalmente cumulul de probe prezentate de acuzare.

Instanța de judecată, nefondat a concluzionat că în acțiunile inculpatei lipsesc elementele componente de infracțiune, întrucât, din cumulul probelor cercetate în cadrul ședințelor de judecată, acuzarea consideră că, se regăsește atât modalitatea principală cât și cea adiacentă de desfășurare a laturii obiective a

infracțiunii incriminate, și anume a recrutării victimei XXXXX XXXXX, adică, racolarea acesteia în vederea deplasării ei în Italia, având drept scop exploatare sexuală a acesteia, cu scop comercial, adică, ceea ce constituie o activitate aducătoare de profituri exprimându-se prin folosirea victimei.

În confirmarea faptelor enunțate, acuizarea a prezentat drept probe atât declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX, care afirmă faptul că cu inculpata a făcut cunoștință prin intermediul site-ului de socializare „Однокурсники”, iar ulterior fiind telefonată de nenumărate ori prin programul „Skype” și pe telefonul mobil de pe numărul +393XXXXX , acesta fiind un număr italian, ultima, propunându-i părții vătămate să plece în Italia, or. Bologna, pentru a practica prostituția, fiindu-i explicat că v-a fi ajutată cu procurarea biletelor, deschiderea vizei, dar și cu găsirea clienților, după care partea vătămată urma să-i achite inculpatei 1000 euro pentru ajutorul acordat, cât și declarațiile martorului XXXXX XXXXX, care fiind audiată în cadrul ședinței de judecată a afirmat că partea vătămată a comunicat cu o fată pe nume „Irina” care urma să o ajute cu bani, documente și găsirea unui loc de serviciu în Italia, or. Bologna.

În aceeași ordine de idei, declarațiile părții vătămate și a martorului în coroborare cu alte mijloace probatorii administrate în cadrul urmăririi penale și elucidate în instanța de judecată ne denotă faptul că în acțiunile inculpatei Bogdanovic I. sunt întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate acesteia.

De asemenea, instanța de judecată a afirmat că, în cadrul cercetării judecătorești, acuizarea nu a prezentat probe ce ar confirma recrutarea părții vătămate prin abuz de poziție de vulnerabilitate, fapt ce nu corespunde realității.

În situația examinată acuizarea atestă faptul că, folosirea victimei a fost efectuată prin abuzul de poziția de vulnerabilitate a acesteia, care conform art. 2 pct. 10) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea traficului de ființe umane se caracterizează prin starea specială în care se află persoana, și anume a situației precare din punctul de vedere al supraviețuirii sociale, fapt confirmat atât prin ancheta socială din 28.09.2013, cât și prin declarațiile părții vătămate care afirmă că în urma discuțiilor cu inculpata, aceasta i-a comunicat că este în căutarea posibilităților de a pleca la muncă peste hotare, deoarece la locul de trai nu se poate angaja și are nevoie să câștige bani pentru întreținerea fiului și procurarea locuinței.

Totodată, menționăm faptul că, recrutarea părții vătămate a avut loc cu consimțământul acesteia, astfel, fiind prezentă și o înțelegere bilaterală între părți ce ține de primirea și darea de plăți și beneficii. Astfel, inculpata Bogdanovic I., cunoscând cu certitudine despre situația social-vulnerabilă a părții vătămate, a contactat-o de nenumărate ori cu scopul recrutării acesteia, venind cu propunerea de a o ajuta cu privire la perfectarea documentelor, procurarea biletelor, precum și cu găsirea clienților în vederea practicării prostituției, iar după sosirea în Italia victima v-a urma să-i ofere o recompensă pentru ajutorul acordat și cheltuielile ce țin de deplasare, documente.

Existența recrutării, nu depinde nici de realizarea scopului de exploatare, nici de faptul dacă după ea vor urma etapele de transportare, transfer, adăpostire

sau primire a victimei, infracțiunea fiind consumată din însăși momentul recrutării victimei.

De asemenea, instanța de judecată atestă faptul că, în cadrul cercetării judecătorești, acuizarea nu a prezentat probe ce ar confirma că inculpata Bogdanovic I., în atingerea scopurilor sale criminale a acționat de comun acord cu alte persoane, pe când din materialele cauzei penale rezultă că XXXXX XXXXX, la 23.09.2013, a primit prin intermediul BC „Eximbank - Gruppo Veneto Banca” S.A., un transfer în sumă de 250 euro, aceasta fiind expediată din Italia, de către o persoană pe nume Liu Pinjuan, care acționând de comun acord cu inculpata, a transferat această sumă de bani în vederea procurării de către partea vătămată a biletului de avion cu cursa Chișinău-Bologna. Cât și este imposibil de negat acțiunile de fals în acte, comise de inculpata Bogdanovic I., care în atingerea scopurilor sale criminale a acționat de comun acord cu alte persoane, a organizat perfectarea și expedierea permisul de ședere pe numele victimei XXXXX XXXXX care potrivit raportului de expertiză nr. 120 din 01.10.2013 prin care s-a constatat că a fi fals.

Inculpata Bogdanovic I., întru dezvinovățirea sa, și-a luat o poziție de autoapărare, invocând că nu a comis această infracțiune, de aceea declarațiile ultimei, urmează a fi apreciate critic, acestea fiind combătute în totalitate prin declarațiile părții vătămate, martorului și a probelor cercetate în proces. Mai mult ca atât, declarațiile acesteia oferite în cadrul cercetării judecătorești sunt contradictorii, întrucât, aceasta a afirmat faptul că, s-a cunoscut cu partea vătămată prin intermediul unei vecine, după care a comunicat instanței, că de foarte mult timp nu a fost în R. Moldova, locuind în Italia din 2004, astfel, excluzându-se varianta inițială a inculpatei, fapt confirmat și prin declarațiile părții vătămate, care susține că s-au cunoscut prin intermediul site-ului de socializare „Однокласники”.

Astfel, potrivit art. 101 alin. (1) și alin. (2), Cod de procedură penală, fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate în ansamblu-din punct de vedere al coroborării lor; instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 384 alin. (4) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Deși, din procesul-verbal al ședinței de judecată rezultă că au fost audiați inculpata, partea vătămată, martorul și cercetate materialele dosarului penal, din cuprinsul sentinței se observă că instanța de fond n-a apreciat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probele cercetate în raport cu circumstanțele stabilite în cauză.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2019, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a conchis că probele cauzei nu demonstrează vinovăția inculpatei *de comiterea infracțiunii* prevăzute la art.165 alin. (2) lit. d) Cod

penal, că instanța de fond a făcut o apreciere corectă a probatoriului administrat, ajungând în mod legal la concluzia că Bogdanovic I. nu se face vinovată **de comiterea infracțiunii** de trafic de persoane, ori, în cazul respectiv, **se constată lipsa faptei infracționale**.

Așa dar, prin probe administrate de organul de urmărire penală nu a fost demonstrată vinovăția inculpatei **de comiterea infracțiunii** imputate, ori, la caz instanța de judecată nu poate să pună la baza unei hotărâri de condamnare doar declarațiile părții vătămate care au fost făcute la etapa de urmărire penală și în prima instanță, fără audierea acesteia în instanța de apel pe viu urmare a unei sentințe de achitare.

Faptul multiplelor deplasări peste hotarele țării, la muncă, nu confirmă în general o stare de vulnerabilitate a părții vătămate, așa cum indică acuzatorul de stat, din care considerent, instanța de fond, corect a constatat că **elementul dat** al infracțiunii de trafic de persoane, **nu a fost probat**.

În conformitate cu art. 390 Cod de procedură penală (1) sentința de achitare se adoptă dacă: 1) **nu s-a constatat existența faptei infracțiunii**; 2) **fapta nu a fost săvârșită de inculpat**; 3) **fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii**; 4) **fapta nu este prevăzută de legea penală**; 5) **există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei**.

Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 415 alin. (1), pct. 1) lit. c) Cod procedură penală, instanța de apel v-a respinge apelul procurorului, ca fiind nefondat.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, a declarat recurs ordinar solicitând casarea totală a acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a indicat că în cadrul urmăririi penale, cercetării judecătorești în instanțele de fond și apel a fost dovedit dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția inculpatei Bogdanovic I. în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal.

De caz, instanțele de fond și cea de apel greșit au apreciat critic declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX dar și a martorului acuzării XXXXX XXXXX, fără a argumenta motivat și a descrie explicit considerentele care le-au determinat de a da și respectiv de a menține o soluție de achitare a inculpatei Bogdanovic I.

De fapt, concluzia instanței de apel privind necoroborarea declarațiilor părții vătămate XXXXX XXXXX cu celelalte probe administrate la caz reprezintă rezultatul unei analize defectuoase a probelor acuzării și în parte, consecință a omisiunii de a analiza celelalte probe scrise/materiale administrate de către acuzatorii de stat, probe pe care instanța de apel a considerat necesar că este suficient doar să le numească (exemplu: procesul-verbal de control la frontieră din 26.09.2013 prin care a fost ridicat pașaportul seria și numărul XXXXX pe numele lui XXXXX XXXXX, unde era aplicată viza seria H00340823: procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.09.2013 prin care a fost examinat situl „Однокласники” utilizatorului „Pinna” care aparține lui XXXXX XXXXX unde duce convorbiri cu Bogdanovic I., procesul-verbal de

examinare a obiectului din 26.09.2014 prin care au fost examinate descifrările convorbirilor telefonice ridicate de la companiile de telecomunicații etc.

Potrivit procesului-verbal de ridicare din 08.10.2013 (f.d. 62, vol. I), de la partea vătămată XXXXX XXXXX au fost ridicate un ordin de eliberare a numerarului nr. 8 din 23.09.2013 (f.d. 63, vol. I) și respectiv un formular de primire a banilor din 23.09.2013 (f.d. 64, vol. I).

Actele indicate în alineatul supra (ordinul de eliberare a numerarului și formularul de primire a banilor) au fost examinate prin procesul-verbal de examinare din 08.10.2013 (f.d. 65, vol. I). Din conținutul actelor respective rezultă că XXXXX XXXXX a primit prin transfer bancar la filiala Cahul al BC „Gruppo Veneto Banca” S.A., de la o bancă corespondent din Italia în data de 23.09.2013 de la un oarecare Liu Pinjuan suma de 250 euro.

Pe aceeași dimensiune, instanțele de fond și apel au omis nejustificat să descrie și să analizeze biletul electronic de călătorie la cursa de avion Chișinău-Bologna, administrat de către organul de urmărire penală (f.d. 40, vol. I) și examinat prin procesul-verbal din 20.08.2014. Din conținutul acestei probe materiale rezultă că biletul a fost procurat la 23.09.2013 adică în aceeași zi în care partea vătămată XXXXX XXXXX a ridicat mijloacele financiare în sumă de 250 euro de la instituția bancară de la locul ei de trai.

Din declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX, după compromiterea tentativei de ieșire a ei din R. Moldova avută loc la 26.09.2013, Bogdanovic I. ar fi apelat-o de mai multe ori la telefonul fix și mobil și în timpul discuțiilor ar fi somat-o să-și retragă plângerea făcută organului de urmărire penală național, să-i întoarcă mijloacele financiare cheltuite pentru organizarea plecării ei în Italia dar și ar fi amenințat-o cu răpirea copilului minor (cu vârsta mai puțin de 2 ani).

Potrivit procesului-verbal de examinare a obiectului din 27.09.2013 (f.d. 34, vol. I), pagina/profilul utilizatorului „Однокласники” XXXXX XXXXX a fost accesată la 27.09.2013, orele 00³² (după eșuarea tentativei de plecare a părții vătămate XXXXX XXXXX) de către utilizatorul Nacul I.

Așa cum s-a constatat din audierea inculpatei Bogdanovic I. în cadrul cercetărilor judecătorești în instanțele de fond și apel, în perioada evenimentelor (anul 2013) putea fi înregistrată în rețeaua de socializare „Однокласники” cu numele Nacul I.

Potrivit fișei personale a lui Bogdanovic I., dânsa a purtat anterior numele de Nacul I. (f.d. 28, vol. I).

Subsecvent, potrivit procesului-verbal de examinare a obiectului din 27.09.2013 (f.d. 37, vol. I), în telefonul mobil de marca „Vodafone” care aparține lui XXXXX XXXXX au fost înregistrate la 26.09.2013 în perioada 15⁵³, 18³⁰-19⁰³ apeluri recepționate de la abonatul identificat în rubrica „contacte” cu numele „Ira Italia” și numărul SIM +393XXXXX și apeluri nepreluete de la același utilizator în perioada 15³⁰ - 15⁴⁰ și respectiv 15⁵³.

Potrivit procesului-verbal de examinare a obiectului din 16.10.2013 (f.d. 71, vol. I), obiectul examinării au reprezentat informațiile privind convorbirile telefonice ale abonatului 07XXXXXX XXXXX XXXXX, în perioada 01.07.2013-08.10.2013, deci înainte și respectiv după eșuarea tentativei de plecare a părți

vătămate XXXXX XXXXX către țara de destinație Italia avută loc la 26.09.2013, acesta a fost apelată de către abonatul +393XXXXX (apeluri de intrare). După data de 26.09.2013 sânt înregistrate 7 apelurile intrare, dintre care 3 realizate și altele 4 eșuate.

Similar, potrivit procesului-verbal de examinare a obiectului din 26.09.2014, obiectul examinării au reprezentat informațiile privind convorbirile telefonice ale abonatului 029975847 XXXXX XXXXX, în perioada 01.07.2013-22.09.2014, deci înainte și respectiv după eșuarea tentativei de plecare a părții vătămate XXXXX XXXXX către țara de destinație Italia avută loc la 26.09.2013, abonatul XXXXX XXXXX a fost apelată de 13 ori (la 26.09.2013 - 3 apeluri, 11.10.2013 - 1 apel, 31.10.2013 - 1 apel, 02.11.2013 - 2 apeluri, 04.11.2013 - 1 apel, 06.11.2013 - 4 apeluri și 19.04.2014 - 1 apel) de către abonatul +393XXXXX (toate sânt apeluri de intrare). Se reține pe acesta ultimă dimensiune că inculcata Bogdanovic I. a negat constant că nu efectuat apeluri telefonice părții vătămate XXXXX XXXXX și mamei acesteia XXXXX XXXXX până și după data de 26.09.2013 și că nu ar fi amenințat pe niciuna dintre acestea cu influențe nedorite, inclusiv cu răpirea copilului minor al părții vătămate.

Aceste declarații ale inculpatei acuzarea de stat le consideră lipsite de putere de convingere și, contrar opiniei instanței de fond privind veridicitatea, utilitatea și pertinența lor, însușită de către instanța de apel prin încălcarea prevederilor art. 394 alin. (2) Cod de procedură penală, subsemnatul constată că (declarațiile inculpatei) nu doar că nu coroborează cu absolut toate celelalte probe administrate de caz dar contravin acestor probe cât și logicii sociale, morale și juridice elementare.

Nu în ultimul rând, în sprijinul afirmației privind vinovăția inculpatei de săvârșirea infracțiunii incriminate acuzarea de stat invocă și declarațiile martorului XXXXX XXXXX care a declarat atât la etapa urmăririi penale, în cadrul cercetărilor judecătorești în instanța e fond cât și cea de apel că este mama părții vătămate XXXXX XXXXX Aproximativ în anul 2013, fiica ei discuta pe rețelele de socializare „Однокурсники” și „Skype” cu o doamnă despre careva oportunități de angajare la serviciu în Italia. Nu cunoaște la acel moment detalii referitor la genul muncii pe care urma să fie prestat de către fiica ei. Cunoaște că acea persoană se numea Irina și o recunoaște în persoana inculpatei. Ultima numită i-a promis lui XXXXX XXXXX că îi v-a achita cheltuielile de drum către Italia și că aceste cheltuieli le v-a compensa ulterior. Fiica dânzei a fotografiat actele sale de identitate și a transmis poza persoanei pe nume Irina. Din or. Cahul, fiica sa a plecat spre mun. Chișinău cu autobuzul și a asigurat-o că o v-a notifica despre momentul în care v-a ajunge la destinație. A doua zi, fiica XXXXX XXXXX a telefonat-o și i-a comunicat că a fost reținută de poliție. Ulterior dânsa a fost telefonată de către persoana identificată cu prenumele Irina care a amenințat-o că îi v-a fi răpit nepotul în cazul în care fiica nu își v-a retrage plângerea făcută organului de urmărire penală împotriva ei. Nu își amintește numele persoanei identificată cu prenumele Irina.

Aceste ultime declarații au fost doar descrise de către instanțele de fond și cea de apel, fără a le supune unei analize ample în ordinea stabilită la art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei.

Devreme ce instanța de fond pune la baza sentinței de achitare temeiul de drept prevăzute la art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală (nu s-a constatat existența faptei infracțiunii), nu mai era necesar să argumenteze existența poziției de vulnerabilitate a părții vătămate XXXXX XXXXX, or, profitarea de către făptuitor de poziția de vulnerabilitate a părții vătămate reprezintă un element al laturii obiective a infracțiunii de trafic de ființe umane și în acest caz era incident temeiul de drept prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală (fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii).

Opinia instanței de apel privind lipsa unor indicii certe despre o eventuală poziție de vulnerabilitate a părții vătămate din punct de vedere al supraviețuirii sociale este considerată nemotivată, aceasta în condițiile în care în cadrul urmăririi penale, cercetărilor judecătorești în instanța de fond și cea de apel a fost dovedit dincolo de orice dubiu rezonabil că partea vătămată XXXXX XXXXX, la momentul derulării evenimentelor:

- întreținea de una singură un copil minor;
- nu își putea găsi un loc de muncă în localitatea de domiciliu;
- nu câștiga surse financiare pentru existență din activități de bază sau ocazionale întrucât îngrijea de una singură (la momentul derulării evenimentelor era mamă solitară) copilul care încă nu împliniseră vârsta de 2 ani;
- locuia în familia paternă împreună cu alți frați majori, neîncadrați la rândul lor în câmpul muncii din motive care nu contează pentru prezenta investigație (nedorința de a se angaja sau lipsa locurilor de muncă);
- nu avea surse financiare pentru perfectarea procurarea biletului avia către țara de destinație;
- era dispusă să accepte oricare activitate propusă de către inculpata Bogdanovic I. în speranța îmbunătățirii condițiilor de trai și supraviețuire personale dar și al copilului ei minor.

Contrar argumentelor invocate de către instanța de apel în sprijinul soluției de achitare a inculpatei Bogdanovic I. pe motiv că nu ar exista însăși faptul infracțiunii, acuzarea de stat a constatat că este dovedit și faptul că inculpata a profitat de poziția de vulnerabilitate a părții vătămate XXXXX XXXXX

În sprijinul afirmației făcute la alineatul supra, acuzarea de stat a reținut că inculpata Bogdanovic I. a cunoscut de la însăși partea vătămată XXXXX XXXXX despre faptul că aceasta a fost anterior exploatată sexual în Turcia și că din acest motiv este deopotrivă vulnerabilă și totodată și determinabilă (cu sensul de influențabilă) în lipsa altor surse materiale de existență să accepte prestarea serviciilor sexuale comerciale.

În condițiile precizate, inculpata era convinsă că partea vătămată oricum v-a accepta oferta ei privind practicarea serviciilor sexuale comerciale, într-o conjunctură de incertitudine pentru siguranța sa personală.

Pe aceeași dimensiune, acuzarea de stat a reținut că asumarea de către inculpata Bogdanovic I. a tuturor costurilor și cheltuielilor necesare pentru ajungerea părții vătămate în țara de destinație (în vederea procurării biletului avia și organizarea perfectării vizei de călătorie care ulterior s-a dovedit a fi falsă), reprezintă un indiciu suplimentar al profitării respectivei de poziția de vulnerabilitate a victimei XXXXX XXXXX, aceasta în condițiile în care acceptarea propunerii prejudiciabile de exploatare sexuală nu ar fi fost realizată în alte condiții de către partea vătămată.

Mai mult, ambele instanțe de judecată nu au luat în considerare un alt element important al speței și anume împrejurarea potrivit căreia inculpata Bogdanovic I. a organizat ieșirea părții vătămate din R. Moldova cu o viză de ședere falsă.

Or, nu în zadar, deconspirarea caracterului fals al vizei de ședere s-a produs nemijlocit în aeroportul Internațional Chișinău, aceasta în condițiile în care victima urma să plece într-o altă țară (Italia) decât cea care i-a eliberat viza de ședere și călătorie (Ungaria).

În prezenta situație particulară, există indicii suficient de puternice potrivit cărora, inculpata împreună cu complicii săi, prin perfectarea vizei de ședere și călătorie într-o altă țară decât cea de destinație au intenționat să se asigure că exploatarea victimei nu v-a fi deconspirată fie dacă v-a fi deconspirată să se poată justifica prin invocarea unui alibi.

În condițiile enumerate supra, instanța de apel ca de altfel și instanța de fond, în vederea încadrării juridice corecte a faptei efectiv săvârșite de către inculpata Bogdanovic I. urmau a ține cont de faptul că abuzarea de situația de vulnerabilitate a victimei constituie element al traficului de ființe umane prevăzute la art. 165 Cod penal.

Contrar argumentelor invocate de către instanța de fond și cea de apel în cazul constatării consimțământului pretins a fi liber exprimat a părții vătămate XXXXX XXXXX de a practica prestarea serviciilor sexuale comerciale, acuzarea de stat a constatat că acest consimțământ a fost viciat la momentul derulării evenimentelor tocmai datorită influenței elementului de vulnerabilitate a părții vătămate.

În acest sens, sub aspectul prezenței sau lipsei libertății consimțământului victimei în copul exploatării sexuale a ei în prostituție, atât legea materială cât și doctrina dreptului penal prescriu ca în cazul infracțiunilor de trafic de ființe umane, consimțământul victimei este unul nevalabil.

Nu în ultimul rând, instanțele de fond nu au ținut cont și de finalitatea urmărită de către Bogdanovic I. în cazul recrutării și organizării transportării părții vătămate XXXXX XXXXX peste hotarele R. Moldova în vederea prestării serviciilor sexuale comerciale.

De altfel, atât instanța de fond cât și cea de apel nu au abordat în nici un fel interesul inculpatei și a complicilor ei în cazul recrutării și organizării transportării părții vătămate în țara de destinație, acesta în condițiile în care dânsa și-a asumat toate costurile și cheltuielile pentru ca victima să ajungă în țara și locul de destinație.

Pe această dimensiune, nu comportă nici un dubiu faptul că inculpata și complicitii ei nu au acționat dezinteresat, inducând victima în eroare atât cu privire la activitatea pe care urma să o practice cât și cu privire la întinderea câștigurilor materiale urmare a acestei activități, au urmărit scopul plasării ei într-o țară în care nu ar fi putut evita victimizarea sa, cu ulterioara exploatare a ei în beneficiul lor.

Acuzarea de stat consideră că asigurarea dată de către inculpata părții vătămate, pe care nu a cunoscut-o niciodată și cu care nu se afla la momentul evenimentelor nici într-o relație, privind prestarea serviciilor sexuale comerciale împreună cu ea, în condițiile în care aceasta are familie compusă din soț și doi copii minori, este un element determinant (cu sens de mijloc) pentru vicierea consimțământului părții vătămate și reprezintă prin sine un indiciu al intenției inculpatei de a obține posibilitatea exploatării sexuale a părții vătămate, inclusiv sub pretextul întoarcerii costurilor și cheltuielilor suportate la transportarea ei în țara de destinație, ca regulă stabilite inechitabil.

Pe această dimensiune, nu în zadar inculpata, după eșuarea la 26.09.2013 a tentativei de plecare a părții vătămate XXXXX XXXXX spre destinația Italia a întreprins acțiuni active în vederea constrângerii ultimei numite de a-și retrase plângerea făcută împotriva ei dar și de a-i restitui costurile și cheltuielile suportate pentru organizarea, plecării ei (a părții vătămate) în țara de destinație, utilizând amenințarea cu răpirea copilului minor.

Instanța de apel a aplicat greșit regulile imperative de apreciere a probelor prescrise de art. 101 Cod de procedură penală, raportate la prevederile art. 389 alin. (3) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a omis în mod nejustificat să descrie și să supună unei analize ample în sensul prevederilor art. 101 Cod de procedură penală alte probe decât cele menționate supra, probe care au fost verificate nemijlocit în cadrul cercetărilor judecătorești în instanța de apel.

Astfel, cu excepția probelor descrise și analizate supra, acuzatorul de stat a verificat nemijlocit în ședința instanței de apel:

- procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale a victimei XXXXX XXXXX din 26.09.2013 (f.d. 5, vol. I) din care rezultă că victima a solicitat tragerea la răspundere penală a persoanei de gen feminin cunoscută de către ea sub identitatea Nacul I. pentru săvârșirea acțiunii de recrutare a ei și transportare;

- act de cercetare tehnică nr. 35 din 26.09.2013 a permisului de ședere temporară a Ungariei pe numele lui XXXXX XXXXX (f.d. 13, vol. I) care denotă că suspiciunile privind caracterul fals al actului a fost deconspirat fără utilizarea mijloacelor tehnice speciale chiar în momentul controlului de frontieră al părții vătămate.

Acuzarea de stat consideră așa cum s-a reținut supra că suspectarea de fals a actului indicat supra a fost determinată tocmai de faptul că partea vătămată urma să plece spre o altă destinație (Italia) decât țara care a eliberat viza de ședere (Ungaria);

- copie carte de îmbarcare pe numele lui XXXXX XXXXX la cursa KIV-BLQ pentru 26.09.2013, orele 15²⁰ (f.d. 16, vol. I).

Acuzarea de stat a reținut că proba respectivă este una importantă, acesta în condițiile în care se poate proba că după orele în care urma să se producă îmbarcarea (15²⁰), inculpata Bogdanovic I. a efectuat mai multe apeluri telefonice către abonatul XXXXX XXXXX

- informație despre traversarea frontierei de stat de către Bogdanovic I. (f.d. 30, vol. I) din care rezultă că respectiva, la momentul evenimentelor (lunile august-septembrie 2013) nu se afla pe teritoriul R. Moldova. Aceasta a părăsit teritoriul țării la 15.03.2011;

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.09.2013 (f.d. 34, vol. I) din care rezultă că la 27.09.2013, orele 00³², utilizatorului rețelei de socializare „Однокурсники”, XXXXX XXXXX a fost accesată de către utilizatorul Nacul I.

- ordinul de eliberare a numerarului nr. 8 din 23.09.2013 pe numele lui XXXXX XXXXX de la B.C. „Gruppo Veneto Banka” filiala Cahul (f.d. 63, vol. I) din care rezultă că un beneficiar al unei bănci rezidente a Italiei identificat cu numele Liu Pinjuan transferă la acea dată părții vătămate XXXXX XXXXX suma de 250 euro.

- formular de primire a banilor din 23.09.2013 pe numele lui XXXXX XXXXX de la B.C. „Gruppo Veneto Banka” filiala Cahul (f.d. 64, vol. I) din care rezultă că expeditorul, beneficiar al unei bănci rezidente a Italiei identificat cu numele Liu Pinjuan transferă la acea dată destinatarului XXXXX XXXXX suma de 250 euro;

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 08.10.2013 (f.d. 65, vol. I) prin care au fost cercetate documentele de (f.d. 63, 64, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.10.2013 (f.d. 71, vol. I) prin care au fost cercetate informațiile privind convorbirile telefonice ale abonatei XXXXX XXXXX cu nr SIM 07XXXXX pentru perioada 01.07.2013 - 08.10.2013. Din această probă rezultă că înainte și după data de 26.09.2013, XXXXX XXXXX a fost apelată reiterativ de către abonatul care utilizează cartele SIM +393XXXXX. Abonatul ultim numit s-a constatat în cadrul urmăririi penale și cercetărilor judecătorești în instanțele de fond și apel că poartă identitatea Bogdanovic I.;

- informații privind convorbirile telefonice ale abonatului 029975847 XXXXX XXXXX pentru perioada 01.07.2013 – 22.09.2014 (f.d. 129, vol. I) din care rezultă că începând cu 26.09.2013 (data stabilită a plecării părții vătămate XXXXX XXXXX în Italia), XXXXX XXXXX (martor de caz și mama părții vătămate) a fost apelată reiterativ de către abonatul care utilizează cartele SIM +393XXXXX. Abonatul ultim numit s-a constatat în cadrul urmăririi penale și cercetărilor judecătorești în instanțele de fond și apel că poartă identitatea Bogdanovic I.

În condițiile precizate, prin omisiunea de a descrie și analiza în detaliu probe administrate de către acuzatorul de stat, instanța de apel a desconsiderat prevederile imperative reținute la art. 101 alin. (4) Cod de procedură penală potrivit cărora instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură

și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Atât sentința primei instanțe cât și decizia instanței de apel comportă deficiențe suficient de serioase și cu privire la identificarea temeiului de drept pus la baza adoptării hotărârilor judecătorești.

Din textul sentinței contestate de către procuror rezultă confuz identitatea temeiului pus la baza adoptării soluției de achitare a inculpatei Bogdanovic I., aceasta devreme ce instanța, în partea descriptivă a sentinței, în penultimul alineat al filei nr. 6 a sentinței reține că în acțiunile inculpatei lipsesc elementele componente de infracțiune (citată exact din sentință) iar în partea rezolutivă/dispozitivă a sentinței dispune achitarea inculpatei Bogdanovic I. pe motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii (citată exact din sentință).

Pe această dimensiune, acuzarea de stat a constatat că motivarea soluției contrazice dispozitivului sentinței de achitare a inculpatei.

La rândul ei, instanța de apel, urmând în temeiul legii să corecteze eroare respectivă a instanței de apel, își însușește eroarea admisă de către instanța de fond.

Mai mult, justificând o soluție greșită dată de către instanța de fond, instanța de apel gafează mai grav, argumentând în partea descriptivă a deciziei recurrate că în acțiunile inculpatei Bogdanovic I. lipsește fapta infracțiunii prevăzute la art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, aceasta în condițiile în care menține sentința contestată fără modificări.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, conform potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. În corespundere cu art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Potrivit art. 385 alin. (1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de

inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni. În conformitate cu art. 394 alin. (3) pct. 2), alin. (4) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării, nefiind admisă introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat.

În corespundere cu jurisprudența națională, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 39., 41.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, instanța de fond (*pct. 1., 2. din decizie*):

a) a constatat în descriptiv diverse motive de achitare, care se contrazic reciproc, cum ar fi că: „...**învinuirea adusă inculpatei nu și-a găsit confirmare...**, **acuzarea nu a prezentat nicio probă care să confirme recrutarea...**, **acuzatorul de stat nu a demonstrat nici comiterea acțiunilor incriminate inculpatei...**, **nu constituie probe certe că inculpata a săvârșit fapta imputată...**, **acuzarea nu a probat existența nici unui element constitutiv a infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal...**, **nu s-a dovedit că inculpata, împreună cu alte persoane, a recrutat-o pe...**, **instanța de judecată va achita inculpata pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”**.

Totodată, în dispozitiv a dispus divergent că inculpata este achitată de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal din motiv că: „**nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”**;

b) doar a trecut în revistă dovezile administrate, dar nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în raport cu circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele acuzării.

Mai mult, concluzia sumară a instanței că: „**probele invocate de acuzatorul de stat în sprijinul învinuirii sunt simple indicii care nu pot conduce la condamnarea inculpatei**” nu corespunde exigențelor prescise în art. 101 Cod de procedură penală, privind evaluarea și aprecierea probelor administrate în cadrul cauzei penale.

Ori, aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute. Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legatură cu cauza, tot ce este vag și nesigur. În cadrul operației de sinteză, probele sunt examinate în ansamblul lor,

confirmându-se unele pe altele și ducând la o concluzie univocă, ce trebuie să fie reflectată în soluția dată cauzei, care urmează a fi motivată astfel încât

raționamentele ce au stat la baza aprecierii probelor să poată fi supuse controlului judiciar

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

În al doilea rând, conform art. 414 alin. (1), (5) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, nefiind în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. În corespundere cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeuriile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal.

Mai mult, la fel a relevat în descriptiv mai multe motive de achitare, care se contrazic reciproc, cum ar fi că: „probele cauzei nu demonstrează vinovăția inculpatei **de comiterea infracțiunii** prevăzute la art.165 alin. (2) lit. d) Cod penal..., Bogdanovic I. nu se face vinovată **de comiterea infracțiunii** de trafic de persoane..., în cazul respectiv **se constată lipsa faptei infracționale**..., nu a fost demonstrată vinovăția inculpatei **de comiterea infracțiunii** imputate..., instanța de fond corect a constatat că **elementul dat** al infracțiunii de trafic de persoane,

nu a fost probat..., sentința de achitare se adoptă dacă ***nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, fapta nu a fost săvârșită de inculpat, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, fapta nu este prevăzută de legea penală, există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei***”;

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele acușării;

c) nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul de pe rol și repetate în recursul ordinar, inclusiv asupra celor reproduse la pct. **3.** și **5.**, cât și în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate (*pct. 3. - 5. din decizie*);

d) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi declarațiile inculpatei date în instanța de fond, ale părții vătămate date judecătorului de instrucție pe 14.06.2016, procesul-verbal de control de frontieră din 26.09.2013, raportul de expertiză nr.120 din 01.10.2013, procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.09.2013, procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.09.2013, procesul-verbal de examinare a obiectului din 28.08.2014, procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.08.2014, procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.08.2014, procesul-verbal de examinare a obiectului din 26.08.2014, ancheta socială din 28.09.2013.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlătore erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

admite recursul ordinar declarat de procurorul delegat în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, casează total decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău 29 mai 2019, în privința inculpatei Bogdanovic Irina XXXXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 10 ianuarie 2020.

Președinte

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Victor Burduh

Maria Ghervas